



full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa



Quatre nous sacerdots per a la nostra diòcesi

El missatge que el Papa Francesc ha enviat per a aquesta Jornada del DOMUND s'inspira en el profeta Isaïes i la seva resposta a la crida de Déu ha estat escollida com a lema: «Aquí em tens, envia-m'hi». El profeta Isaïes tingué una visió en la que es trobà en presència del Senyor, i l'envai un temor gran i un sentiment profund d'indignitat. Davant la santedat de Déu és conscient de la seva pròpia impuresa i petitesa, però en la visió un serafí li purifica els llavis amb una brasa i d'aquesta manera és alliberat dels seus pecats. Després, quan sent la veu del Senyor que deia «Qui hi enviaré? Qui hi anirà per nosaltres?», ell, sentint-se disposat per a respondre a la crida, exclama: «Aquí em tens, envia-m'hi» (Cf. *Is* 6,1-2.3-8).

Isaïes s'ofereix al Senyor sense saber exactament a què s'ofereix ni on serà enviat. Amb les seves paraules expressa una disponibilitat absoluta al servei de Déu, que accepta l'ofertament i li indica quina serà la seva missió, que resultarà una mica estranya i desconcertant. Haurà de proclamar un seguit d'avertiments que li comportaran, d'una banda, el menyspreu de la classe dirigent i, d'altra banda, la indiferència del poble, encara que quedarà una resta fidel a Déu. Isaïes denunciarà la tendència a la idolatria i farà front a la frivolitat dels personatges de la cort que malgastaven en luxes, mentre els pobres i desheretats no tenien el necessari per a viure; també reprendrà la falsa religiositat dels qui pretenen justificar-se davant Déu amb sacrificis i ofrenes al temple, però sense mostrar contrició de cor ni comprensió envers les necessitats del proïsme.



Avui ens toca a nosaltres respondre com el profeta Isaïes: «Aquí em tens, envia-m'hi». Som batejats, som apòstols i repetim amb sant Pau: «Jo no puc gloriar-me d'anunciar l'Evangelí: hi estic obligat, i pobre de mi, que no ho fes!» (1Co 9,16). Els membres de l'Església som enviats a continuar la missió de Crist a través de la caritat, amb la que estimem Déu i el proïsme,

i desitgem que tots els éssers humans participin del goig immens de la vida de fills de Déu. Malgrat que han transcorregut dos mil anys, la tasca no està completada encara, més aviat ens trobem en els inicis, i Déu continua buscant a qui pot enviar al món per a donar testimoni del seu amor, de la seva salvació del pecat i de tot mal. Enguany, la celebració del DOMUND coincideix en la data de l'ordenació de quatre nous sacerdots per a la nostra diòcesi de Terrassa: Enric, Gustavo, Jean Damascène, i Àlex. Han finalitzat la seva preparació per al sacerdocí i reben el presbiterat per a viure lliurats al servei de Déu i de l'Església.

Aquest any, que passarà a la història pels sofriments i desafiaments que ha produït la pandèmia de la COVID-19, hem d'aconseguir que no minvi la intensitat del nostre compromís missioner, i que les dificultats i contratemps siguin ocasió de revifar amb un nou impuls l'acció missionera de l'Església. Tinguem present que a les terres de missió les dificultats i penalitats són incomparablement més grans que les que nosaltres patim. Però el mandat missioner manté tota la seva vigència i l'Església ha de portar-lo a terme amb el mateix entusiasme i generositat que els Apòstols i tants missioners al llarg de la història. Crist ressuscitat és present en la seva Església i la força de l'Esperit Sant és la nostra força. Maria és l'estrella que guia la nostra missió. És l'hora, doncs, de viure i expressar la comunió eclesial amb la nostra pregària, amb el recolzament i la proximitat, i amb la nostra generosa col·laboració econòmica.



ENTREVISTA

Cercant la felicitat



PAOLO DI NUNNO I ANDREA LECCESE

En Paolo i l'Andrea són un matrimoni veneçolà, que viu a Barcelona des de 2019. El passat mes d'abril, van posar en marxa el projecte «Encaminados», que pretén mostrar les petjades de Jesús a través de plataformes com YouTube o Instagram (@vamosencaminados). El seu objectiu és atraure joves que puguin ser testimonis de l'alegria de ser catòlics.

En què consisteix el projecte?

La nostra missió és, com deia sant Ignasi de Loiola, servir i lloar Déu i, a través de les xarxes socials, impulsar un apostolat que atragui joves que puguin comprovar que es pot ser un catòlic alegre, jove, i gaudir del que fem, com per exemple viatjar o conèixer llocs a través del turisme catòlic. Volem arribar a milers de cors joves que busquen *quelcom més*, per indicar-los el camí de la veritat i la vida, a través de l'evangelització que ens permeten les xarxes socials, amb els valors que ens dona l'Evangelí i l'Església catòlica.

Com transmeteu la felicitat com a matrimoni catòlic?

Aquest caminar ha nascut com un itinerari en el qual volem mostrar que és possible, en aquest món, gaudir i viure la vida d'acord a la vocació que Déu ens dona; en el nostre cas, el matrimoni. A partir dels pelegrinatges que estem fent, hem pogut comprovar que caminar junts, nosaltres dos i Jesús, és l'únic que ens dona força i ens ajuda a superar qualsevol dificultat. Amb Ell, tot se supera.

Què li falta al jove per fer el pas?

Tots, des de molt joves, hem de preguntar-li al Senyor: Què vols de mi? Què vols que faci de la meua vida? I cal estar preparats per a la resposta, perquè segurament no serà molt fàcil, però sí que podem dir que serà molt gratificant. Al final, la voluntat de Déu deixa fruits molt positius i, sobretot, felicitat plena.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

En el sagrari, en espera pacient

Primera hora del matí. L'aire és fred. Som a la tardor. Un home de mitjana edat passa per davant d'una església que té la porta oberta. Sembla que no ho tenia previst; dubta, però hi entra. Una mitja foscor trencada per una il·luminació discreta, acompanyada del silenci, genera un ambient de pau i serenor que convida a la pregària. Davant el Santíssim, una senyora prega; un banc enrere, un jove ho fa amb el cap entre les mans. El nouvingut hi afegeix, també, la seva pregària.

Fer una visita al Santíssim, saludar el Senyor, parlar amb Ell. Més que una cortesia, és una ocasió de trobament i retrobament que uneix a Ell, que hi vincula, que genera sentit de pertinença a la colla dels seus amics, a l'Església. M'ho van ensenyar a l'escola. Hi anàvem amb dos companys de classe, a migdia. Era una visita curta, entre cinc o deu minuts. Visita de Parenostre, Avemària i Glòria i un moment de diàleg amb el Senyor. Sempre hi havia tema; alguna vegada la visita era més llarga, sobretot quan ens vàrem fer més grans.

La visita al Santíssim és una manifestació de fe, de fe autèntica, molt ar-

relada a l'Església. Ofereix múltiples possibilitats i es pot viure com un exercici de pietat que pot abastar des de la pregària espontània, la pregària repetitiva, la pregària guiada per un text d'un llibre o per un devocionari, fins a la pregària contemplativa que neix del cor o de la contemplació de l'Evangelí. «Quan pregueu, no parreu per parlar, com fan els pagans: es pensen que amb la seva xerrameca es faran escoltar. No sigueu, doncs, com ells, que bé sap el vostre Pare de què teniu necessitat abans que li ho demaneu. Vosaltres, pregueu així: Pare nostre que estàs en el cel» (Mt 8,7-9).

Les esglésies que estan obertes tot el dia, o gran part del dia, ofereixen aquesta possibilitat que no s'ha de desapropiar; que pot ajudar a enfortir la vida espiritual personal, la presència del Senyor en la nostra quotidianitat... Pot ser una bona contribució a la iniciació en la fe dels infants, al seu enfortiment entre els adolescents i els joves... Font de retrobament en la quotidianitat per als adults... Ell és en el sagrari, en pacient espera, en vetlla activa i amb desig de companyia.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Ser testimonios de esperanza

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Todos los miembros de la Iglesia estamos llamados a ser testimonios de Jesús Resucitado. Él, en su gran misericordia, nos llama a ser mensajeros de esperanza y de amor en la crisis que padecemos.

El Señor nos llamó cuando aún no lo conocíamos (Is 45,4-5). Él espera nuestra respuesta libre y consciente en cada circunstancia y momento. Pero sólo podemos percibir y responder a la llamada «cuando vivimos una relación personal de amor con Jesús vivo en su Iglesia» (Mensaje jornada mundial de las misiones, 2020).

Cada uno de nosotros, también en familia y comunitariamente, debemos acudir a quienes necesitan ayuda. «La invitación a salir de nosotros mismos por amor a Dios y al prójimo se

presenta como una oportunidad para compartir, servir e interceder.»

Nuestro testimonio crecerá en círculos concéntricos, que progresivamente se concatenarán hasta los confines del mundo.

Unidos a Jesús, que se dirigió al Padre a gritos y con lágrimas (Heb 5,7), elevemos nuestra súplica ardiente y llevemos ante Dios la zozobra de nuestros hermanos.

En el hoy de la Iglesia y de la historia, respondamos como María a la voluntad de Dios. Que ella nos ayude a decir con toda sinceridad: «Aquí estoy, Señor, mándame» (Is 6,8). Que Nuestra Madre, «consuelo de los afligidos, discípula misionera de su Hijo Jesús, continúe intercediendo por nosotros y sosteniéndonos».

Lectures de la missa diària i santoral

19. ■ (□ Terrassa) **Dilluns (lit. hores: la setm.)** [Ef 2,1-10 / SI 99 / Lc 12,13-21]. Mare de Déu de la Salut, patrona del bisbat de Terrassa. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prev. jesuïtes, i sis companys més, mrs. al Canadà; sant Pau de la Creu (Ovada, 1694 - Roma, 1775), prev., fund. Passionistes (CP, 1720); sant Pere d'Alcàntara (1499-1562), prev. franciscà, reformador. Santa Laura, vg. i mr. (864) a Còrdova.

20. ■ **Dimarts** [Ef 2,12-22 / SI 84 / Lc 12,35-38]. Sant Andreu de Creta, monjo; sant Artemi, militar mr.; santa Irene, vg. i mr.; beat Contardo Ferrini, professor seglar.

21. ■ **Dimecres** [Ef 3,2-12 / SI: Is 12 / Lc 12,39-48]. Santa Úrsula, vg. i mr. venerada a Colònia (s. X); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestí; sant Caius o Gai (Cayo), soldat mr.; santa Celina, mare de sant Remigi.

22. ■ **Dijous** [Ef 3,14-21 / SI 32 / Lc 12,49-53]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; santes Nunila i Alòdia, germanes vgs. i mrs. a Osca; sant Joan Pau II, papa (1978-2005).

23. ■ **Divendres** [Ef 4,1-6 / SI 23 / Lc 12,54-59]. Sant Joan de Capestrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrens. Sants Servand i Germà, mrs. a Cadis; santa Oda, vg.

24. □ **Dissabte** [Ef 4,7-16 / SI 121 / Lc 13,1-9]. Sant Antoni-Maria Claret (Sallent, 1807 - Fontfreda, 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fund. Missioners del Cor de Maria, a Vic (CMF, 1849), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855). Sant Martirià, mr.

25. ■ **† Diumenge vinent, XXX de durant l'any (lit. hores: 2a setm.)** [Ex 22,21-27 / SI 17 / It 1,5c-10 / Mt 22,34-40]. Sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus. Mare de Déu del Collell (apareguda el 1483; santuari a la Garrotxa). Sants Crisant i Dària, esposos mrs. (284) de Roma; sants Crispí i Crispinià, mrs. (s. III), patrons dels sabaters.





DIUMENGE XXIX DE DURANT L'ANY



COMENTARI

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 45,14-6)

El Senyor pren Cir, el seu ungit, per la mà dreta, i el condueix per sotmetre-li les nacions i deixar desarmats els reis, per obrir-li les ciutats perquè no trobi tancades les portes.

El Senyor li diu: «Per amor de Jacob, el meu servent, d'Israel, el meu elegit, et crido pel teu nom, et dono un títol honorós, tot i que no em coneixes.

Jo soc el Senyor, no n'hi ha d'altre. Fora de mi no hi ha cap Déu. Sense que em coneguessis, t'he fet prendre les armes perquè sàpiguen de llevant fins a ponent que no hi ha ningú fora de mi. Jo soc el Senyor. No n'hi ha d'altre».

Salm responsorial (95)

R. Doneu al Senyor honor i majestat.

Canteu al Senyor un càntic nou, / canteu al Senyor arreu de la terra. / Conteu a les nacions la seva glòria, / conteu a tots els pobles els seus prodigis. R.

El Senyor és gran, és digne d'ésser lloat, / és més temible que tots els déus; / perquè els déus dels pobles són no-res, / però el Senyor ha fet el cel. R.

Doneu al Senyor, famílies dels pobles, / doneu al Senyor honor i majestat, / tributeu al Senyor l'honor del seu nom. / Entreu als seus atris portant-li ofrenes. R.

Adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. / Que tremoli davant d'ell tota la terra. / Digueu a tots els pobles: «El Senyor és rei!» / Sentencieu amb raó les causes dels pobles. R.

Comença la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 1,1-5b)

Pau, Silvà i Timoteu, a la comunitat de Tessalònica, reunida per Déu Pare i per Jesucrist, el Senyor.

Us desitgem la gràcia i la pau. Sempre donem gràcies a Déu per tots vosaltres i us recordem en les nostres pregàries. No deixem mai de recordar davant Déu, Pare nostre, com la vostra fe treballa per propagar-se, la vostra caritat no es cansa de fer el bé, i la vostra esperança en Jesucrist, el nostre Senyor, aguanta les adversitats. Germans, estimats de Déu: sabem de cert que ell us ha elegit, perquè quan us anunciàvem l'evangeli, no predicàvem només de paraula, sinó amb obres poderoses, amb dons de l'Esperit Sant, i amb tota convicció.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 22,15-21)

En aquell temps, els fariseus planejaren la manera de sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora, i li enviaren alguns dels seus i dels partidaris d'Herodes a dir-li: «Mestre, sabem que dieu sempre la veritat, i que ensenyeu de debò els camins de Déu, sense mirament per ningú, sigui qui sigui, ja que no obreu per complaure els homes. Digueu-nos, doncs, ¿què penseu d'això?: ¿és lícit o no de pagar tribut al Cèsar?» Jesús que s'havia adonat de la seva malícia, els respongué: «Hipòcrites, ¿per què proveu de comprometre'm? Ensenyeu-me la moneda del tribut». Ells li ensenyaren una moneda romana, i Jesús els preguntà: «¿De qui és aquesta figura i el nom que hi ha escrit?» Li diuen: «Del Cèsar». Jesús els respon: «Doncs, torneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu».

Lectura del libro de Isaías (Is 45,14-6)

Esto dice el Señor a su Ungido, a Ciro: «Yo lo he tomado de la mano, para doblegar ante él las naciones y desarmar a los reyes, para abrir ante él las puertas, para que los portales no se cierren.

Por mi siervo Jacob, por mi escogido Israel, te llamé por tu nombre, te di un título de honor, aunque no me conocías.

Yo soy el Señor y no hay otro; fuera de mí no hay dios. Te pongo el cinturón, aunque no me conoces, para que sepan de Oriente a Occidente que no hay otro fuera de mí. Yo soy el Señor y no hay otro».

Salmo responsorial (95)

R. Aclamad la gloria y el poder del Señor.

Cantad al Señor un cántico nuevo, / cantad al Señor, toda la tierra. / Contad a los pueblos su gloria, / sus maravillas a todas las naciones. R.

Porque es grande el Señor, / y muy digno de alabanza, / más temible que todos los dioses. / Pues los dioses de los gentiles no son nada, / mientras que el Señor ha hecho el cielo. R.

Familias de los pueblos, aclamad al Señor, / aclamad la gloria y el poder del Señor; / aclamad la gloria del nombre del Señor, / entrad en sus atrios trayéndole ofrendas. R.

Postraos ante el Señor en el atrio sagrado, / tiemble en su presencia la tierra toda. / Decid a los pueblos: «El Señor es rey: / él gobierna a los pueblos rectamente». R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 1,1-5b)

Pablo, Silvano y Timoteo a la Iglesia de los Tesalonicenses, en Dios Padre y en el Señor Jesucristo.

A vosotros, gracia y paz. En todo momento damos gracias a Dios por todos vosotros y os tenemos presentes en nuestras oraciones, pues sin cesar recordamos ante Dios, nuestro Padre, la actividad de vuestra fe, el esfuerzo de vuestro amor y la firmeza de vuestra esperanza en Jesucristo nuestro Señor. Bien sabemos, hermanos amados de Dios, que él os ha elegido, pues cuando os anuncié nuestro evangelio, no fue sólo de palabra, sino también con la fuerza del Espíritu Santo y con plena convicción.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 22,15-21)

En aquel tiempo, se retiraron los fariseos y llegaron a un acuerdo para comprometer a Jesús con una pregunta.

Le enviaron algunos discípulos suyos, con unos herodianos, y le dijeron: «Maestro, sabemos que eres sincero y que enseñas el camino de Dios conforme a la verdad, sin que te importe nadie, porque no te fijas en apariencias. Dinos, pues, qué opinas: ¿es lícito pagar impuesto al Cèsar o no?». Comprendiendo su mala voluntad, les dijo Jesús: «Hipócritas, ¿por qué me tentáis? Enseñadme la moneda del impuesto». Le presentaron un denario. Él les preguntó: «¿De quién son esta imagen y esta inscripción?». Le respondieron: «Del Cèsar». Entonces les replicó: «Pues dad al Cèsar lo que es del Cèsar y a Dios lo que es de Dios».

«Torneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu allò que és de Déu»



JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

A l'Evangelí, Jesús és posat a prova per uns partidaris d'Herodes Antípes, fill d'Herodes el Gran, que advocava per la independència dels jueus enfront del poder romà. Li pregunten si considerava lícit de pagar tribut al Cèsar o no.

És una pregunta que conté una trampa. Si Jesús respon que sí, el poden acusar de blasfem aquells que consideraven que Déu és l'únic rei d'Israel, i veien el Cèsar com un pagà opressor del poble i violador de les seves lleis i tradicions. Si Jesús respon que no, llavors poden acusar-lo de sedició perquè es mostra contrari al pagament de l'impost i, per tant, no reconeix l'autoritat política dels romans a la Judea. Jesús es troba, doncs, atrapat per la política del seu temps, amb la qual no es vol comprometre.

Jesús, però, és intel·ligent: pregunta als partidaris d'Herodes que li mostrin una moneda de l'impost, i en veure-hi encunyada l'efígie de l'emperador, acaba determinant: «Doncs doneu al Cèsar el que és del Cèsar, i a Déu el que és de Déu.»

Aquesta sentència de Jesús també s'ha fet servir per marcar una neta separació entre religió i política. Una separació que no ha estat sempre clara. Unes vegades la religió ha usat la política per imposar-se, i d'altres la política ha usat la religió per justificar-se. No obstant això, per a Jesús, la diferència és clara: política i religió són dos àmbits necessaris de la vida humana, individual i social, però diferents entre ells.

La política ben entesa —allunyada dels tòrbols interessos partidistes i dels grups de pressió— ha d'ajudar a orientar la vida social cap al bé comú de tots els ciutadans, independentment del seu origen, llengua, educació, o recursos econòmics.

La religió, igualment ben entesa, fonamenta la nostra vida en Déu com a bé suprem i garant de la justícia i el benestar de tots, i ens convida a viure amb fe, amb esperança, i amb caritat envers tothom.

El rei persa Cir va ser saludat com «Ungit de Déu», és a dir, com instrument de Déu, perquè va procurar el bé i la justícia del poble d'Israel en una època de fortes tensions. Els polítics poden ser vistos com a instruments de Déu només en la mesura que procuren, sincerament i amb desinterès personal, la justícia i el benestar de tots els ciutadans. Donar al Cèsar allò que és del Cèsar i a Déu allò que és de Déu, significa per a nosaltres batejats ser, al mateix temps, «honrats ciutadans, i bons cristians».



VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge dia 18, a les 18 h. Ordenació de quatre preveres, a la Catedral.

Dimarts dia 20, a les 17.30 h. Confirmacions d'alumnes del Col·legi Viaró a la Catedral.

Dimecres dia 21, a les 10 h. Comissió Permanent de Càritas Diocesana. / **A les 17.30 h,** confirmacions d'alumnes del Col·legi Viaró a la Catedral.

Dijous dia 22, a les 19 h. Consell diocesà d'Assumptes econòmics.

Divendres dia 23, a les 11 h. Col·legi de Consultors. / **A les 20.30 h,** Escola de Pregària per a joves a la Catedral.

Diumenge 25, a les 11 h, inici de ministeri de Rector del P. José López, O. Carm. a la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Terrassa.

Notícies

Els joves de la diòcesi es formen. El dissabte 3 d'octubre, la Delegació de Joventut organitzà la primera trobada de formació del curs per a joves universitaris. Tingué lloc al Seminari



diocesà i hi varen participar més de 50 joves de diverses parròquies. El Dr. Juan García del Muro, professor de Filosofia a la Facultat de Filosofia de Catalunya, parlà sobre els joves davant la postveritat i enmig d'una societat líquida.



Inici de ministeri a la Santa Creu i la Sagrada Família de Sabadell. El diumenge 13 de setembre, en la proximitat de la festa de l'Exaltació de la Santa Creu, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, va presidir la Missa a la parròquia de la Santa Creu de Sabadell en l'inici de ministeri de Mn. Andrés Ramírez Henao com a administrador parroquial d'aquella parròquia i de la Sagrada Família.

Pregària pel temps de la Creació. El dissabte 3 d'octubre, a les 18 h, va tenir lloc a la parròquia de la Sagrada Família la *Pregària pel temps de la*



Creació, organitzada per la Comissió de Justícia i Pau de l'Arxiprestat de Terrassa.



Mons. Cristau presideix la festa de Sant Francesc a Sabadell. El diumenge 4 d'octubre, festa de Sant Francesc d'Assís, Mons. Cristau va presidir la Missa a la parròquia de Sant Francesc d'Assís a Sabadell amb motiu de l'inici de ministeri de fra Agustí Boadas com a nou rector.

Recés d'inici de curs. Mn. Norbert Miracle, Subsecretari de la Tarraco-



nense, va predicar el recés d'inici de curs per a preveres i diaques el dia 5 d'octubre al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès.



Nou Bisbe auxiliar a l'Arxidiòcesi de Barcelona. El dia 6 d'octubre es va fer públic que el Sant Pare Francesc ha nomenat Mons. Xavier Vilanova nou Bisbe auxiliar de Barcelona. És Prevere de la diòcesi de Tortosa i fins ara Rector del Seminari Interdiocesà.

Agenda

Ordenació de preveres. Avui, diumenge 18 d'octubre a les 18 h, a la Catedral, Mons. Saiz Meneses ordena de preveres els diaques Enric Catalán, Gustavo Lezama, Jean Damascène Rutaysire i Àlex Serra.

Formació de preveres joves. El diàlluns 26 d'octubre tindrà lloc la primera trobada de formació del curs per als preveres ordenats els darrers cinc anys.

REMAD MAR ADENTRO

Cuatro nuevos sacerdotes para nuestra diócesis

El mensaje que el Papa Francisco ha enviado para esta Jornada del DOMUND se inspira en el profeta Isaías, y su respuesta a la llamada de Dios ha sido escogida como lema: «Aquí estoy, mándame». El profeta Isaías tuvo una visión en la que se encontró en presencia del Señor, y quedó invadido por un gran temor y por un profundo sentimiento de indignidad. Ante la santidad de Dios es consciente de su propia impureza y pequeñez, pero en esa visión un serafín purifica sus labios con un ascua y de esta forma es liberado de sus pecados. Después, cuando percibe la voz del Señor que decía: «¿A quién enviaré? ¿Y quién irá por nosotros?», él, sintiéndose dispuesto para responder a la llamada, exclama: «Aquí estoy, mándame» (cf. Is 6,1-2,3-8).

Isaías se ofrece al Señor sin saber exactamente a qué se ofrece ni a dónde va a ser enviado. Con sus palabras expresa una disponibilidad absoluta al servicio de Dios, que acepta el ofrecimiento y le indica cuál será su misión, que resultará un tanto extraña y desconcertante. Deberá proclamar una serie de advertencias, que comportarán para él, por un lado, el desprecio de la clase dirigente, y por otro lado, la indiferencia del pueblo, pero al final quedará una minoría fiel a Dios. Isaías denunciará la tendencia a la idolatría y hará frente a la frivolidad de los personajes de la corte, que derrochaban en lujos, mientras que los pobres y desheredados no tenían lo necesario para vivir; también reprimirá la falsa religiosidad de los que pretenden justificarse ante Dios con sacrificios y ofrendas en

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

el templo, pero no muestran contrición de corazón ni comprensión de las necesidades del prójimo.

Hoy nos toca a nosotros responder como el profeta Isaías «Aquí estoy, mándame». Somos bautizados, somos apóstoles, y repetimos con san Pablo: «Porque si evangelizo, no es para mí motivo de gloria, sino que se me impone como necesidad. ¡Ay de mí, si no anuncio el Evangelio!» (1Co 9,16). Los miembros de la Iglesia somos enviados a continuar la misión de Cristo a través de la caridad, con la cual amamos a Dios y al prójimo, y deseamos que todos los seres humanos participen del gozo inmenso de la vida de hijos de Dios. A pesar de que han transcurrido dos mil años, la tarea no está completada, más bien nos encontramos aún en los inicios, y Dios continúa buscando a quién enviar al mundo para testimoniar su amor, su salvación del pecado y de todo mal. Este año, la celebración del DOMUND coincide en la fecha con la ordenación de cuatro nuevos sacerdotes para nuestra diócesis de Terrassa:

Enric, Gustavo, Jean Damascène, y Àlex. Han concluido su preparación para el sacerdocio y reciben el presbiterado para vivir entregados al servicio de Dios y de la Iglesia.

Este año, que pasará a la historia por los sufrimientos y desafíos que ha producido la pandemia del COVID-19, hemos de conseguir que no disminuya la intensidad de nuestro compromiso misionero, y que las dificultades y contratiempos sean ocasión para reavivar con un nuevo impulso la acción misionera de la Iglesia. No olvidemos que en tierras de misión las dificultades y penalidades son incomparablemente mayores que las que padecemos nosotros. Pero el mandato misionero mantiene toda su vigencia y la Iglesia lo ha de llevar a cabo con el mismo entusiasmo y generosidad que los Apóstoles y tantos misioneros a lo largo de la historia. Cristo resucitado está presente en su Iglesia, la fuerza de su Espíritu es nuestra fuerza. María es la estrella que guía nuestra misión. Es la hora, pues, de vivir y expresar la comunión eclesial con nuestra oración, con el apoyo y cercanía, y con nuestra generosa colaboración económica.